

Beste leerlingen van de Prisma school

Jullie zijn op de plek, waar mijn overgrootvader meer dan honderd jaar geleden het eerste Dik Trom boek schreef. In dit schooltje was hij onderwijzer, en in dit schooltje las hij de eerste Dik Trom verhalen voor aan zijn leerlingen om te kijken of ze de avonturen van Dik leuk en spannend vonden. Dik is zo beroemd geworden, dat zijn schooltje nu een museum is.

Inmiddels is er meer dan een eeuw voorbij en leven we in een hele andere tijd.

De nieuwe Dik Trom, waar ik tegenwoordig over schrijf, is de achterkleinzoon van de oorspronkelijke Dik Trom en is net als zijn overgrootvader een avontuurlijke en nieuwsgierige jongen.

Dat bleek wel uit het verhaal, dat enkele van jullie medeleerlingen hebben afgemaakt en waar ze de eerste prijs in de verhalen wedstrijd van het Waterlands Archief mee hebben gewonnen. In dat verhaal gaat Dik op zoek naar een schat, die op de bodem van het IJsselmeer ligt, op een plek die niet meer dan een kilometer verwijderd is van dit schooltje.

Die schat bestaat echt, het is niet alleen maar een verhaal. En hij is nog niet gevonden. Best spannend dus, niet alleen in het boek maar ook in het echt.

Helaas kan ik er vandaag niet bij zijn, vandaar deze boodschap. Gefeliciteerd met het spannende verhaal dat jullie schreven, en ik hoop dat er in jullie groep misschien wel een (of meer) toekomstige schrijvers zitten!

Nog een fijne dag gewenst van Ton van der Lee